

MIGUEL

COLOM

ARTISTA RESIDENT BÜNGE 2012
DE L'AUDITORI DE L'ATENEU DE BANYOLES

 **JOVENTUTS
MUSICALS
DE BANYOLES**

 ATENEU
CENTRE MUNICIPAL D'ESTUDIS
MUSICALS DE BANYOLES

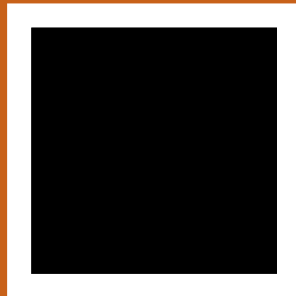
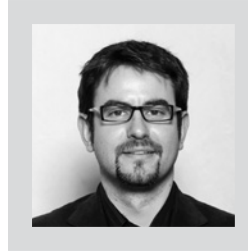

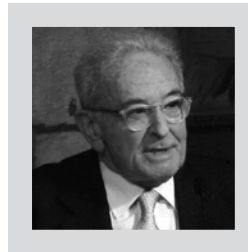
Foto: Tit fotogràf

Per a un equipament cultural com l'Auditori de l'Ateneu acollir a Miguel Colom durant aquest 2012 és una manera d'equiparar-se a tants d'altres auditoris d'arreu del món que cultiven la figura de l'artista resident com una aposta nous valors. Així el músic creix al mateix temps que ho fa el propi auditori perquè l'un adquireix maduresa i l'altre prestigi. Després de l'excel·lent experiència que va significar l'any passat la residència del Trio Mozart de Deloitte, la nostra ciutat es prepara per "adoptar" un nou banyolí, un artista prometedor que de ben segur a partir d'ara tindrà Banyoles com un lloc especial en la seva carrera.

Jordi Bosch i Batlle

Regidor de Cultura, Patrimoni cultural i Festes de l'Ajuntament de Banyoles

L'artista-resident crea una estreta relació entre el músic i la ciutadania: ofereix a l'interpret recursos i infraestructures per desenvolupar un projecte artístic que beneficia alhora al públic i crea sinèrgies amb Joventuts Musicals. Miguel Colom, guanyador de l'edició del Concurs Permanent que es va celebrar precisament a Banyoles, té un perfil artístic i humà idoni perquè aquest laboratori d'idees pugui atraure tothom. Encara es recorda la seva participació com a solista en una gira amb l'Orquestra Mundial, dirigida per Josep Vicent, on s'integrà de manera exemplar. Aquest nou repte serà, de ben segur, una nova fita per a ell, per a Joventuts Musicals i per al públic banyolí.

Jordi Roch i Bosch

President de Joventuts Musicals d'Espanya

El talent dels joves és sense cap mena de dubte el principal actiu que posseeix qualsevol societat que vulgui tenir futur. Cal cuidar-lo i promoure'l, tant des del sector públic com del privat. Per això és un plaer per a l'empresa Bunge apostar per la promoció del talent artístic tot convertint-se en el patrocinador principal de l'artista resident de l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles, que enguany serà el violinista Miguel Colom.

Xavier Massó Oriol

Director Adjunt de Bunge Ibérica, S.A.

Un violinista madrileny a Banyoles

Miguel Colom no és un desconegut per al públic de Joventuts Musicals de Banyoles. Fou precisament en l'edició del Concurs Permanent de Joves Intèrprets que l'Ateneu de Banyoles va tenir l'honor d'acollir el 2010 on aquest violinista madrileny d'arrels catalanes va aconseguir guanyar el Primer Premi en la modalitat de corda. No és casualitat que en aquella ocasió compartís el màxim guardó d'aquest prestigiós certamen d'àmbit estatal amb la violoncel·lista Beatriz Blanco (ambdós a la foto), una de les solistes espanyoles més prometedores. Colom va obtenir el premi per unanimitat del jurat, després de deixar astorats els assistents

amb una interpretació impressionant de pàgines com ara la *Chaconne* de Bach, una obra tan cèlebre com difícil d'executar. Fou a Banyoles doncs on Miguel Colom començà a fer-se sentir com un del joves valors més sòlids de l'estat.

Més endavant, el 2011, el propi Miguel va oferir un recital a l'església de Sant Andreu de Serinyà, inclòs en la temporada de concerts "Música i patrimoni al Pla de l'Estany" que organitza JMB. Era un recital que venia de la mà de Joventuts Musicals d'Espanya com a part del premi que suposa guanyar el Concurs Permanent anteriorment mencionat. Acompanyat del seu inseparable Denis Lossev, Colom va proposar un inusual recorregut per diversos autors francesos: Fauré, Saint-Saëns, Chausson, Ravel. I quan encara no s'havien apagat les notes de la darrera obra del programa el públic que omplia la vella església romànica es va posar dempeus per saludar amb una ovació memorable la demostració de virtuosisme i sensibilitat que acabaven de presenciar. Aquell jove talent començava a bastir una relació especial amb les nostres contrades.

Potser per tot això Miguel Colom estava condemnat a ser el proper artista resident de l'Auditori de l'Ateneu. Tot recollint el testimoni del Trio Mozart de Deloitte, que tan bon regust va deixar l'any passat en la que era la primera experiència d'aquest gènere, Colom protagonitzarà durant el 2012 tot un programa d'activitats que inclou tres concerts i diverses accions pedagògiques amb els alumnes de l'EMMB, a banda d'altres activitats paral·leles. Podrem escoltar-lo en diverses facetes, ja sigui tocant a solo, amb el seu habitual duo amb Lossev o amb el quartet de corda del qual forma part. I aquesta perspectiva múltiple ens permetrà entendre per què un diari com La Vanguardia, en un reportatge recent que obria la seva secció de cultura, l'assenyalava com un dels joves talents més destacats del moment. O per què una confederació tan important com Joventuts Musicals d'Espanya i una empresa multinacional com Bunge recolzen la iniciativa de fer-lo artista resident.

I és que apostar per Miguel Colom és apostar per un nom que ben aviat sonarà amb força en el panorama de la música clàssica a Espanya. I a Banyoles ho veurem en primera fila.

MIGUEL COLOM

Miguel Colom Cuesta neix a Madrid el 1988. Inicia la seva formació musical a l'edat de 5 anys amb el professor Sergio Castro, a l'acadèmia CEDAM. Continua el seu aprenentatge al Conservatorio Profesional de la Comunidad de Madrid "Ferraz" amb la professora Anna Baget, finalitzant el Grau Mitjà amb un Premi Extraordinari.

Posteriorment estudia a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia, a la càtedra de violí del professor Rainer Schmidt, i des del 2007 continua la seva formació musical a la Hochschule für Musik "Hanns-Eisler" de Berlín amb la professora Antje Weithaas. El 2004 guanya el Primer Premi, el Premi Especial i el Premi al millor intèrpret de música espanyola en el VI Concurso Internacional de Violín "Vila de Llanes". El 2010 obté el Primer Premi per unanimitat en el prestigiós Concurso Permanente de Jóvenes Intèrpretes de Juventudes Musicales de España, celebrat precisament a Banyoles.

Ha ampliat la seva formació musical en diversos cursos i classes magistrals, estudiant amb professors com Serguey Fatkulín, Anna Chumachenko, Mauricio Fuks, Sílvia Marcovici, Kolja Blacher, Pavel Vernikov, Zakhar Bron i Vartran Manooglian.

Ha actuat com a solista amb l'Orquestra Reina Sofia "Freixenet", l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra de Cambra Andrés Segovia, The World Orchestra, etc. Ha tocat en sales com Auditorio Nacional de Madrid, Palau de la Música

Catalana, Palau de les Arts de València, Auditorio de Santiago, Palacio del Pardo, etc. Ha ofert recitals a L'Auditori de Barcelona, a la Schubertiada a Vilabertran (on va estrenar el Duo Sonata de Jordi Cervelló), al Festival de Santa Cristina d'Aro, al Encuentro de Música y Academia de Santander, i en els Excellenz Konzert de la Hochschule Hanns-Eisler de Berlín presidits per Daniel Barenboim. Així mateix, ha gravat en diverses ocasions per TVE, Radio Nacional de España i Catalunya Ràdio.

Essent un entusiasta de la música de cambra és membre del Cuarteto Albor, amb el qual completa la seva formació a Berlín amb Eberhard Feltz. També ha rebut classes de Marta Gulyas, Walter Levin, Artemis Quartett, Cuarteto Quiroga i Rainer Schmidt. Enguany cal destacar les actuacions en el Festival Internacional de Música y Danza de Granada, el Festival de Música de Ciutadella de Menorca, el Festival d'Orlando (Països Baixos), Heilig-Geist-Kapelle de Berlín, Chamber Music European Meetings Festival de Bordeus i Promenades Musicales en Seine-et-Marne a França.

El 2009 és convidat com a concertino de la Junge Sinfonie Orchester de Berlín, actuant en la Philharmonie de la mateixa ciutat. Ha obtingut en diverses ocasions la beca atorgada per Juventudes Musicales de Madrid, que l'ajuda a continuar els seus estudis a l'estranger.

PROGRAMA D'ACTIVITATS

Dissabte 28 de gener, 22h
CONCERT I: El violí romàntic
 Miguel Colom & Denis Lossev

Dijous 26 d'abril, 22 h, Ateneu Bar
ACTIVITAT PARAL-LELA:
Projecció del documental
"The Art of Violin"

Diumenge 29 d'abril, 19h
CONCERT II: Avantguarda... del XIX!
 Cuarteto Albor

Dijous 20 de setembre, 22 h, Ateneu Bar
ACTIVITAT PARAL-LELA:
Projecció del documental
"From Mao to Mozart: Isaac Stern in China"

Dissabte 22 de setembre, 22h
CONCERT III: Made in Germany
 Miguel Colom & Denis Lossev

De gener a setembre
ACTIVITATS PEDAGÒGIQUES:
Assaigs oberts i master-classes pels
alumnes de l'EMMB

Dissabte 28 de gener, 22h

EL VIOLÍ ROMÀNTIC

Miguel Colom, violí
Denis Lossev piano

PROGRAMA

Franz Peter Schubert (1797-1828)

Sonata per a violí en La major, D 574, "Gran Duo" (1817)

- I. Allegro moderato
- II. Scherzo: presto
- III. Andantino
- IV. Allegro vivace

Johannes Brahms (1833-1897)

Scherzo per a violí i piano en do menor, WoO 2 (1853)

Claude-Achille Debussy (1862-1918)

Sonata per a violí i piano en sol menor, L149 (1917)

- I. Allegro Vivo
- II. Intermède
- III. Finale: Très animè

Pablo Sarasate (1844-1908)

Fantasia de concierto sobre "Carmen" de Bizet, Op. 25 (1883)
[reducció per a violí i piano]

- I. Introducció: Allegro Moderato
- II. Moderato
- III. Lento Assai
- IV. Allegro Moderato
- V. Moderato

NOTES AL PROGRAMA

En el primer concert de la seva residència Miguel Colom, secundat pel seu ja habitual acompanyant al piano Denis Lossev, ens proposa un repàs selectiu i exhaustiu per la literatura del binomi violí-piano, centrat sobretot en el fructífer període romàntic.

De Franz Schubert la Sonata "Grand Duo", escrita l'estiu del 1817, en un moment dolç de la seva curta vida, quan les Schubertiades ja eren realitat per a "uns pocs feliços". S'hi entreveu la característica llibertat formal de Schubert, i l'amor d'aquest envers el piano, el millor instrument per a la seva poètica musical. Seria titulada pel seu editor (1855) "Grand Duo", nom amb el qual es popularitzaria i que justament descriu la situació d'igualtat en què es desenvolupen els dos instruments, transgredint l'ordre sancionat per la tradició pel qual el piano se sotmetia al solista.

I si Schubert encara tenia un peu en la tradició clàssica vienesa, amb Brahms entrem de ple en el romanticisme. El seu Scherzo en do menor fou compostat com a part integrant d'una sonata per a violí i piano escrita a tres mans junt amb Albert Dietrich i Robert Schumann i que els mestres regalarien a l'amic i virtuós violinista Joseph Joachim: la Sonata "F.A.E.", batejada així pels seus autors en referència al lema de Joachim "Frei aber einsam" (Lliure però solitari). Amb aquesta obra de joventut Brahms demostraria a l'estimat Schumann i al món que era aquell "algú destinat a donar expressió ideal a l'esperit dels temps".

Com una impressió dissonant enmig del color eminentment romàntic de les dues peces anteriors enceta la segona part del programa la Sonata per a violí i piano en sol menor de Claude Debussy. Escrita tot just un any abans de la seva mort, el 1918, havia de formar part d'un cicle de 6 sonates per a diferents instruments. Més que mai, amb la Primera Guerra Mundial de teló de fons, excerba el compositor el seu llegat francès per oposició al pes de la cultura musical germànica, afegint en aquesta ocasió el to de la música gitana que dona amb el seu ritme rapsòdic un contrast brillant a la severitat pròpia de la forma sonata.

I finalment, ja en el sud amarat pel Mediterrani, hom es topa amb la brillant figura del virtuós Pablo Sarasate i la seva Fantasia sobre "Carmen". Segurament una de les obres més populars del compositor navarrès, impregnada tota ella del sabor folklòric tant del gust de l'època, quan a Europa -i, sobretot, a França- la terra més enllà del Pirineus era considerada part de l'exòtic món oriental.

DENIS LOSSEV

Denis Lossev (San Petersburg, 1974) obté el seu diploma als 17 anys, i aconsegueix el Primer Premi del Concurs per a Nens Superdotats. En 1991 ingressa al Conservatori Superior Rimsky Korsakov de San Petersburg, on completa la seva formació musical professional. En 1997 es trasllada a Espanya per ampliar els seus estudis a la *Escuela Superior de Música Reina Sofía* sota la direcció de Dmitri Bashkirov.

Completa els seus estudis musicals superiors a la *École Normale de Piano Alfred Cortot* a París. Ha participat en Lliçons Magistral de Maria Joao Pires, Arie Vardi, Michel Beroff, Vitaly Margulis i Karl Ulrich Schnabel, entre d'altres.

El seu debut oficial, als 19 anys, va tenir lloc a la Gran Sala de la Filharmònica de San Petersburg i a partir d'aleshores, ha ofert nombrosos recitals com a solista i músic de cambra en diverses capitals europees i en destacats festivals de musical.

Diumenge 29 d'abril, 19h

AVANTGUARDA... DEL XIX!

CUARTETO ALBOR

Miguel Colom, violí
Alejandro Bustamante, violí
Olga González, viola
Fernando Arias, violoncel

PROGRAMA

Franz Joseph Haydn (1732-1809)

Quartet de corda Núm. 23 en fa menor, Op. 20, Núm, 5, Hob.III:35 en fa menor (1772)

- I. Allegro moderato
- II. Menuetto
- III. Adagio
- IV. Finale: Fuga a due soggetii

Joaquín Turina (1882-1949)

La oración del torero, Op. 34 (1925)

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Quartet de corda Núm.14 en do sostingut menor, Op. 131 (1826)

- I. Adagio, ma non troppo — Allegro
- II. Presto
- III. Andante con moto, ma non troppo. Poco scherzoso
- IV. Alla danza tedesca. Allegro assai
- V. Cavatina. Adagio molto espressivo
- VI. Große Fuge (Gran Fuga Op.133): Overture. Allegro — Meno mosso e moderato — Allegretto — Fuga. [Allegro] — Meno mosso e moderato — Allegro molto e con brio — Allegro

NOTES AL PROGRAMA

Miguel Colom, de qui el públic en coneix bé el seu virtuosisme com a solista, es presenta en aquesta ocasió en la seva faceta d'intèrpret de música de cambra. En concret com a integrant d'aquesta sempre cristal·lina formació que és un quartet de corda. I si de quartets de corda es tracta, indefugiblement calia començar amb el qui n'és considerat el pare, Joseph Haydn, i amb una de les obres seminals del gènere, l'Opus 20. De fet, amb aquesta pàgina magistral, Haydn "crea" el quartet de corda convertint-lo en aquella "conversa de quatre persones racionals" admirada per Goethe. I és que si fins aquell moment els quartets venien liderats pel primer violí, ara Haydn atribueix veu pròpia a cada instrument. L'Opus 20 va ser escrit per Haydn durant un trist exili a l'Eszterháza del Príncep Nikolaus: lluny de la família i en un clima estrany, el mestre transmet aquesta ombrívola atmosfera recurrent en diverses ocasions a la inusual clau menor, i es mostra especialment intens en aquest quartet sempre destacat pels crítics com el més profund emocionalment parlant.

Un parèntesi meridional de la mà de Turina i "La oració del torero", segurament una de les obres més populars del compositor andalús. Imbuït de la tradició europea adquirida a la Schola Cantorum de París, Turina absorbeix i revisa el seu llegat folklòric per fusionar-ho amb les tècniques compositives clàssiques. I enlloc es percep millor aquesta doble déu com en la seva música de cambra, sovint anomenada la seva "música abstracta", enmig de la qual destaca el lirisme i arrelament popular d'aquesta oració originalment escrita per al Cuarteto Aguilar de Ilaüts.

Finalment i com a contundent conclusió a aquest breu i intens viatge, Ludwig van Beethoven amb el Quartet número 13. Ja en els últims anys de la seva vida, abocat a la malaltia, la pobresa i la solitud, va regalar-nos la preciosa i juvenil brillantor d'aquest Opus 130, que té entre d'altres mèrits el d'incloure originalment com a *finale* la "Grosse Fugue". L'editor, esfereït davant aquella *tour de force* tècnic de més de 16 minuts li demanà al mestre de substituir el final per un Allegro més amable. Llavors la Grosse Fugue esdevingué una obra autònoma, el mític Opus 133. Respecte a aquell altre final, tant juganer, la Gran Fuga tenia la legitimitat de recollir i tancar en si tots els temes anunciats en els anteriors moviments, però el debat sobre quin dels dos és el més pertinent continua obert. I per continuar alimentant-lo els membres del Cuarteto Albor ens serviran aquest opus 130 amb la seva disposició original, és a dir, amb l'avantguardista Gran Fuga com a darrer moviment.

CUARTETO ALBOR

El Cuarteto Albor (albada, inici, llum) es constitueix el 2009 gracies a l'assessorament i estímul del Cuarteto Quiroga, una de les formacions de música de cambra més destacades sorgides els darrers anys a l'estat. Havent nascut tots els seus membres a Madrid, han estudiat música i són amics des de la infantesa, i després de molts anys d'experiències musicals compartides decideixen formar un quartet estable en base al seu profund coneixement mutu i la seva visió en comú de la música.

El quartet prossegueix amb la seva formació a la Hochschule für Musik "Hans Eisler" de Berlín, sota la tutela del Professor Eberhard Feltz. Des del 2010 formen part a més del programa europeu de música de cambra "ProQuartet", i reben classes de professors com Eckart Runge (Artemis Quartett), Rainer Schmidt (Hagen Quartett), Valentin Erben (Alban Berg Quartett), Walter Levin (LaSalle Quartett), Jürgen Kussmaul o Michael Vogler.

Des dels seus inicis, el Cuarteto Albor es presenta freqüentment a sales d'Espanya i de l'estranger. Entre els seus compromisos més recents i propers hi ha actuacions a enclavaments com el Festival Internacional de Música y Danza de Granada, el Festival de Ciutadella, el Festival d'Orlando (Holanda), la Heilig-Geist-Kapelle de Berlín, Chamber Music European Meetings Festival de Bordeus i les Promenades Musicales en Seine-et-Marne a França.

Bona mostra de la qualitat dels seus membres és que tots ells són guanyadors del prestigiós Concurso Permanente de Jóvenes Intérpretes de Juventudes Musicales de España en els seus respectius instruments.

Dissabte 22 de setembre, 22h

MADE IN GERMANY

Miguel Colom, violí

Denis Lossev piano

PROGRAMA

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Sonata per a violí i piano núm. 5 en fa major, Opus 24, "Primavera" (1800-1801)

- I. Allegro
- II. Adagio molto espressivo
- III. Scherzo. Allegro molto - Trio
- IV. Rondo. Allegro ma non troppo

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Chaconne de la Partita per a violí sol núm. 2 en re major, BWV 1004 (1720)

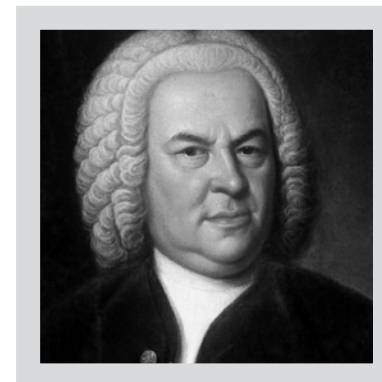
Felix Mendelssohn Bartholdy (1809-1847)

Sonata per a violí i piano en fa major, (sense número d'opus) (1838)

- I. Allegro Vivace
- II. Adagio
- III. Assai vivace

NOTES AL PROGRAMA

El darrer concert de la residència de Miguel Colom ens arriba amb tot el pes de la tradició alemanya. Per obrir foc la cèlebre Sonata "Primavera" de Beethoven, obra del primer període del compositor, que inclou els anys de joventut i la primera maduresa (1798-1803), quan es consoliden la seva talla i reconeixement vienès. La "Primavera", que junt amb la "Kreutzer" és l'única de les sonates per a violí i piano beethovenianes que porta un sobrenom, parteix de models mozartians, on el piano tenia una predominància clara sobre el violí, per revertir-ne la configuració i donar entitat a la corda amb un fraseig brillant i lirisme relaxat. Però sobretot la "Primavera" és d'una bellesa explícita i transparent. Potser per això un dels seus glossadors, David Ewen, assegurava d'ella que "és una obra que requereix pocs comentaris... per tant, no perdeu el temps llegint aquestes paraules".

I entremig, Johann Sebastian Bach, que ens ofereix "tot un món, ple dels més profunds pensaments i dels més enèrgics sentiments". En aquests encesos termes es rendia la genialitat sobrepasada de Johannes Brahms davant d'aquesta obra mestra de tots els temps: la *Chaconne*. És el final de la Segona Partita per a violí sol, i amb més de 32 variacions presenta la senzilla i anhelosa melodia inicial per després esclatar en una mena de focs d'artifici de rèpliques i mutacions, "una crida divina", diria Arnold Steinhardt, quasi impossible de tocar.

I entremig, Johann Sebastian Bach, que ens ofereix "tot un món, ple dels més profunds pensaments i dels més enèrgics sentiments". En aquests encesos termes es rendia la genialitat sobrepasada de Johannes Brahms davant d'aquesta obra mestra de tots els temps: la *Chaconne*. És el final de la Segona Partita per a violí sol, i amb més de 32 variacions presenta la senzilla i anhelosa melodia inicial per després esclatar en una mena de focs d'artifici de rèpliques i mutacions, "una crida divina", diria Arnold Steinhardt, quasi impossible de tocar.

Darrera mostra del geni teutònic, la Sonata per a violí i piano en fa major (sense número d'opus) de Felix Mendelssohn, l'última i millor de les tres sonates que escriví per a violí i piano, forma part de l'etapa de més maduresa compositiva. Seria descoberta i editada per a la seva publicació pòstuma el 1953 de la mà de Yehudi Menuhin, i a partir de llavors entraria a formar part indissociable del repertori canònic; amb aquella característica i impetuosa entrada, sense introducció prèvia i esmorteïda, el violí hi demostra una veu lírica i elegíaca, de color agradablement romàntic. Una bellíssima manera per a Miguel Colom d'acomiar-se del públic de l'Auditori de l'Ateneu.

ACTIVITATS PARAL-LELES

Dijous 26 d'abril, 22 h, Ateneu Bar, entrada gratuïta

Projecció del documental "THE ART OF VIOLIN"

Director: Bruno Monsaingeon.
França - 2000 - 113 min.
Versió original en anglès, francès i rus amb subtítols en castellà

El cineasta, escriptor i director francès Bruno Monsaingeon signa aquest documental imprescindible que ens proposa un recorregut pels violinistes més destacats del segle XX. A partir d'arxius inèdits i diverses entrevistes Monsaingeon ens parla de la història i tècnica del violí, dels diversos estils interpretatius o de la figura sovint dramàtica dels nens prodigi. La projecció íntegra dels dos capítols que integren aquest documental ("L'instrument del diable" i "Més enllà del violí") ens permetrà conèixer de més a prop aquest instrument del qual, Miguel Colom, n'és un consumat virtuós.

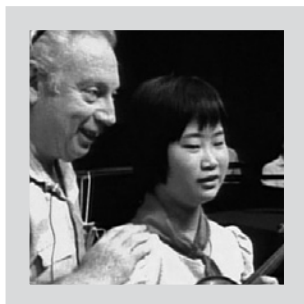

Dijous 20 de setembre, 22 h, Ateneu Bar, entrada gratuïta

Projecció del documental "FROM MAO TO MOZART: ISAAC STERN IN CHINA"

Director: Murray Lerner.
Estats Units - 1980 - 84 min.
Versió original en anglès i mandarí amb subtítols en castellà

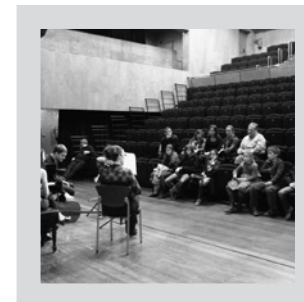
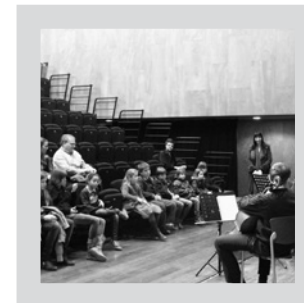
El 1979 el genial violinista Isaac Stern és convidat pel govern comunista a fer una visita cultural de tres setmanes a la Xina. "Utilitzant la música com a passaport", Stern es planta en mig d'un país quasi rural, estèticament uniforme i musicalment immòbil. En el seu viatge té ocasió de debatre sobre Mozart i el capitalisme, donar classes magistrals no exemptes d'humor i viure tot un munt de situacions plenes d'humanitat i d'inevitable xoc cultural, sense oblidar aspectes més foscos com la "revolució cultural" de 1968. Un oscaritzat documental musical considerat un dels cims del gènere.

ACTIVITATS PEDAGÒGIQUES

De gener a setembre, Escola Municipal de Música de Banyoles

Un vessant potser no tan públic però no per això menys destacat de la residència de Miguel Colom a l'Auditori de l'Ateneu durant aquest 2012 serà el pedagògic. Tant ell com els diferents músics que l'acompanyaran en els diferents concerts de la temporada oferiran tot un seguit d'accions adreçades als alumnes de l'Escola Municipal de Música de Banyoles. Accions que pretenen contribuir a enriquir el programa pedagògic de l'EMMB i així vincular l'activitat formativa i la concertística en el sí de l'equipament de l'Ateneu - Centre Municipal d'Estudis Musicals de Banyoles.

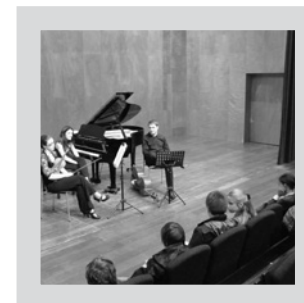

• CLASSES MAGISTRALS

Els alumnes rebran lliçons específiques de Miguel Colom i també de Denis Lossev, Alejandro Bustamante, Olga González i Fernando Arias sobre els seus respectius instruments i tècniques.

• ASSAIGS OBERTS

Els alumnes tindran igualment ocasió d'assistir acompanyats dels seus professors als assaigs dels diferents concerts que oferirà Miguel Colom, ja sigui amb el pianista Denis Lossev o amb el Cuarteto Albor, i escoltar les seves explicacions sobre el repertori que interpretaran.

MIGUEL COLOM:

“Crec que tots podem fer allò que ens proposem”

En el seu número 72 del passat mes de novembre la revista musical Variaciones li proposava a Miguel Colom un QÜESTIONARI PROUST, aquest format d'entrevista que ha esdevingut un clàssic del periodisme des que la revista Vanity Fair va fer la primera el 1884 a un jove i famós Marcel Proust. Tot seguit us la reproduïm com una bona manera de conèixer de més a prop l'artista resident de l'Auditori de l'Ateneu pel 2012

Quin és el seu estat espiritual en aquest moment? Tranquil i optimista.

Quin és l'aspecte del seu caràcter que millor el defineix? Perfectionista però pragmàtic.

Quin seria el seu lema? Crec que tots podem fer allò que ens proposem. Ara bé, cal proposar-s'ho!

Els seus principals defectes? A vegades sóc massa inconformista amb mi mateix i amb els altres.

I les qualitats que més el distingeixen? Procuo fer tot allò que faig de la millor manera possible.

Quin seria el seu paradís terrenal? Una platja, un capvespre d'estiu i una bona companyia.

Quina és la seva idea de felicitat? Sentir que tinc una tasca important en aquest món i estar envoltat de la gent que estimo.

Quines són les seves aficions preferides? Els esports i escoltar música fins a altes hores de la matinada.

Quin és el nom (d'home o de dona) que més li agrada? No en tinc cap de preferit, però algun que em desagrada.

I el seu color preferit? El blau.

I la flor? La violeta.

I l'animal? En Pepe del Real Madrid.

Quina és la pel·lícula que més li ha agradat? “La vida de los otros”.

I l'actor o actriu preferit? Robert de Niro.

Quin és el llibre que mai oblidarà? “L'ombra del vent” de Carlos Ruiz Zafón.

I la música (o compositor) que més li emociona? És del tot impossible escollir-ne només un.

I el seu pintor preferit? Velázquez.

Si només pogués salvar-ne un, quin quadres salvaria del foc? Un de petitó per no cremar-me

Quin és l'heroi de ficció que més l'atreu? Luke Skywalker i tots els de Dragon Ball.

I el que més detesta? Les Supernenes.

Quin és el seu personatge històric preferit? John Lennon.

I el que més reбуig li provoca? Qualsevol dictador que hagi minat els drets humans.

Quins són els seus herois contemporanis? Els polítics coherents i honrats.

I el personatge viu que més el captiva? Pep Guardiola (malgrat que sóc del Madrid!) i Roger Federer.

Quines reformes socials admira? Totes les que fomenten la igualtat i defensen els drets humans.

I quines li semblen refusables? La intolerància.

Què li irrita més? La prepotència i el despertador al matí.

A qui voldria assemblar-se? Als meus pares.

Què espera del futur? Recollir els fruits del meu treball i ser feliç.

A on li agradaria viure? En un lloc on hi hagi espai i temps per a la cultura.

Quines virtuts humanes admira més? Sinceritat, bondat i integritat.

Quines qualitats admira en una dona? Bellesa, intuïció i intel·ligència.

I en un home? Intel·ligència, lleialtat i humor.

Què aprecia més dels seus amics? Que sàpiguen escoltar, dialogar i riure's de si mateixos.

Quins defectes perdona més fàcilment? L'estupidesa.

Què faria si tingués els mitjans suficients i necessaris per fer-ho? Massa coses. Tantes i tant tòpiques que no sabria per on començar.

Què seria el pitjor que li podria passar? No poder compartir la meua vida amb ningú.

Què li agradaria que diguessin de vostè en el futur? “Estará grabado en una piedra que nunca leerá” (J.L.Borges)

